

Η τελευταία ευκαιρία της Ευρώπης

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Εδώ και αρκετές ημέρες η Ελλάδα, εν μέσω διεθνών άναρθρων κραυγών, ανέλαβε την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα νέο κεφάλαιο στον αγώνα της επικυριαρχίας των Βαλκανίων έχει ανοίξει.

Οι δηλώσεις Παγκάλου, για όσους δεν το έχουν συνειδητοποιήσει, έδωσαν ένα σημαντικό στρατηγικό πλεονέκτημα στην ελληνική κυβέρνηση. Όπως είναι γνωστό η Ελλάδα μέχρι τη στιγμή των δηλώσεων, ήταν σφικτά δεμένη μέσα στο πλαίσιο της κοινοτικής αλληλεγγύης, με τρόπο ώστε να μην μπορεί να αναζητήσει στηρίγματα των πολιτικών της συμφερόντων που να έθιγαν τους οικονομικούς και πολιτικούς σχεδιασμούς των 11.

Κάθε προσπάθεια θραύσης από μέρους της Ελλάδας της κοινοτικής αλληλεγγύης θα είχε τεράστιες συνέπειες γι' αυτήν.

Η προκλητική όμως σύναψη διπλωματικών σχέσεων έξι ευρωπαϊκών χωρών με τα Σκόπια, σαν επίδειξη δύναμης στις δηλώσεις Παγκάλου, σπάει το πλαίσιο της κοινοτικής αλληλεγγύης, που ποτέ άλλωστε δεν έδρασε υπέρ της πατρίδας μας, στερεί τους 11 ενός μεγάλου μέσου πίεσης προς την Ελλάδα, και τέλος δίνει την νομική δυνατότητα στη χώρα μας να αναζητήσει αλλού τις στρατηγικές εκείνες συμμαχίες που θα εξασφαλίζουν τα μακροπρόθεσμα συμφέροντά της.

Για να γίνουμε όμως πιο σαφείς, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να ελπίζει πλέον στα τεράστια αποθέματα πετρελαίου του Ελληνικού Διυλίου, στα οποία

πόνταρε προκειμένου να γίνει οικονομικά αυτόνομη, ανεξάρτητη των αμερικανικών πηγών, και λόγω των οποίων δέχτηκε την Ελλάδα στους κόλπους της.

Σήμερα, μέσω μιας νέας διαπραγματεύσεως αυτών των ενεργειακών αποθεμάτων, η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να διασφαλίσει τα συμφέροντά της, ασχέτως των όποιων δυσμενών επιπτώσεων, στη συνοχή και την οικονομική εξέλιξη εκείνων των ευρωπαϊκών κρατών που ηλιθίως

και ίσως η περίοδος της ελληνικής προεδρίας αποτελεί την τελευταία τους ευκαιρία προκειμένου να διασώσουν το οικοδόμημα της Ενωμένης Ευρώπης. Δεν πρέπει να αγνοήσουν οι Ευρωπαίοι φίλοι μας ότι, άλλοι διεθνείς παράγοντες, έχουν να προτείνουν στην Ελλάδα, στα πλαίσια άλλων σχεδιασμών, όπως το ρωσικό μοντέλο ομαδοποίησης της Ευρώπης (βλέπε ΛΙΜΑΝΙ Σεπτ. 92), ρόλους που διασφαλίζουν τα εθνικά της συμφέροντα.

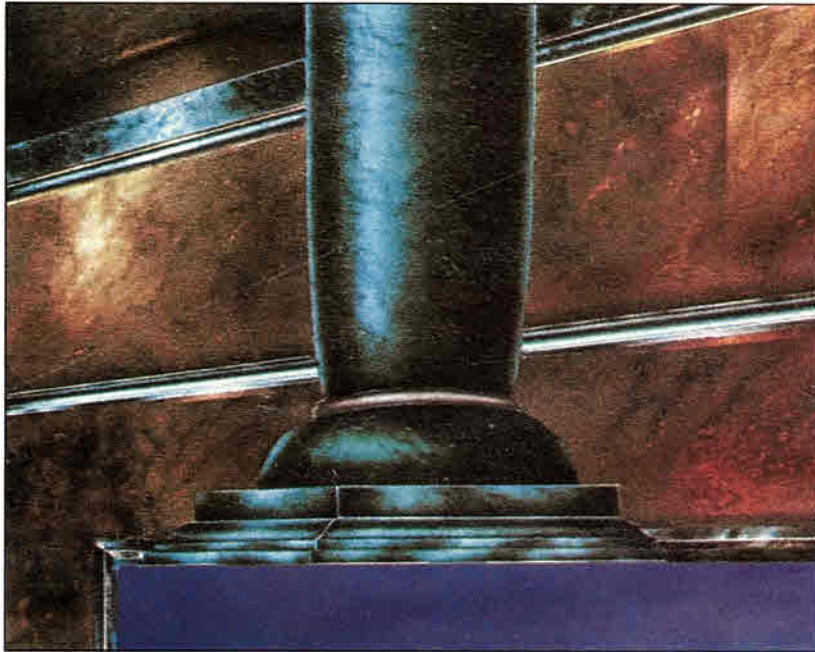
Προκειμένου, όμως, να έχουν ευτυχή εξέλιξη τα εθνικά μας θέματα θα πρέπει να ελεγχθούν οι αποσταθεροποιητικές προσπάθειες, όχι μόνο στο επίπεδο της κοινωνίας, αλλά κύρια στο εσωτερικό των κομμάτων.

Δεν θα έχει διαφύγει βεβαίως της προσοχής κάθε προσεκτικού πολιτικού αναλυτή ότι, οι οργανούμενες τάσεις στο εσωτερικό των κομμάτων, οι οποίες ίσως στο μέλλον αποτελέσουν τους πυρήνες ανεξάρτητων πολιτικών

σχηματισμών, δεν οργανώνονται στη βάση διαφόρων ιδεολογικών ρευμάτων, αλλά στη βάση συμπαθειών ή εξαρτήσεων, από χώρες με άμεσα συμφέροντα στην περιοχή.

Τα προβλήματα της Νέας Δημοκρατίας, ίσως γίνουν ένα καλό παράδειγμα για τον κ. Παπανδρέου, εν όψη των συνεδριακών διαδικασιών του κόμματός του.

Πιστεύουμε ότι θα ήταν καταστροφικό για το εθνικό μας μέλλον η αναβίωση γερμανοφίλων, αμερικανόφιλων, αγγλόφιλων και γαλλόφιλων κομμάτων του παρελθόντος, που θα οραματιστούν την κατάληψη της εξουσίας στην Ελλάδα. Έτσι δεν είναι κύριοι πολιτικοί αρχηγοί;

ανέτρεψαν μέσω της αναγνώρισης των Σκοπίων την κοινοτική αλληλεγγύη.

Από εδώ και πέρα η λύση των εθνικών μας θεμάτων, που αφορούν όλες τις μέλλουσες γενιές και όχι μόνο τους σύγχρονους Έλληνες, απαιτεί υπομονή, επιμονή, αλλά και έμμονη σε μια σειρά στόχων που πρέπει να τεθούν. Τώρα, πλέον δεν είναι μόνο η Ελλάδα εκείνη που έχει προβλήματα με τα Σκόπια, αλλά μια σειρά ισχυρότατων κρατών, που αν και ακόμα δεν μπορούν να το κάνουν φανερό, δουλεύουν για την ανατροπή της παρούσας, κατάστασης.

Η νέα αυτή πραγματικότητα πρέπει να προβληματίσει τους Ευρωπαίους φίλους μας, οι οποίοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι τα προβλήματα έχουν στενές